

Provincie Drenthe
College van Gedeputeerde Staten
Postbus 122
9400 AC ASSEN

Datum : 22 mei 2019
Kenmerk : 19 B159
Betreft : Ontheffing afschot aalscholvers

Geachte mevrouw/heer,

Met grote zorg hebben wij kennis genomen van de ontleende ontheffing voor het doden van aalscholvers met behulp van geweer ter voorkoming van belangrijke schade aan bedrijfsmatige visserij (gepubliceerd 3 april 2019) op basis van artikel 3.3 Wnb. Hieronder zetten we onze zorg uiteen en doen wij een appel op u om deze ontheffing te heroverwegen. Wij benadrukken dat deze brief niet als formeel bezwaarschrift (als bedoeld in art. 6:4 lid 1 van de Algemene wet bestuursrecht) is bedoeld en ook niet als zodanig moet worden aangemerkt.

De aalscholvers waarom het gaat in Zwartemeer zijn hoogstwaarschijnlijk afkomstig van de broedkolonie in het Bargerveen, waar enkele tientallen paren broeden. Dit is de enige broedkolonie in de omgeving en één van de zeer weinige in de hele provincie. Bij winterse vogels kan het ook om aalscholvers van elders gaan, maar het ligt voor de hand dat er ook dan Bargerveense vogels verblijven. Het Bargerveen heeft N2000-status maar is niet aangewezen voor aalscholver. Niettemin is het moeilijk te rijmen dat een voor Drentse c.q. regionale begrippen relatief schaarse broedvogel – ook al verkeert deze landelijk in een gunstige staat van instandhouding – wordt afgeschoten.

Het opereren van een bedrijf dat vis uitzet, waarop sportvissers tegen betaling mogen vissen, in de directe nabijheid van een natuurgebied met broedende aalscholvers, is natuurlijk vragen om dit soort problemen. De aantrekkingskracht van deze voedselbron is en blijft groot, zoals ook blijkt uit eerdere vruchteloze verjagingspogingen. Om vervolgens naar het geweer te grijpen is onzes inziens een amorele keuze. Een dergelijk bedrijf op een dergelijke plek mag van alles proberen om vogels te verjagen, maar zal uiteindelijk moeten accepteren dat een deel van de vis door vogels zal worden opgegeten.

Van groot belang daarbij is dat de ontheffing geen beeld geeft van de omvang van de schade. Is er onderzoek gedaan naar aantallen aalscholvers en de hoeveelheid geconsumeerde vis, ten opzichte van de visvoorraad? Is er sprake van teruglopende vangsten door sportvissers en zo ja, is er een causaal

verband met de predatie door aalscholvers? Zonder een gedegen onderbouwing van de schade is een ontheffing vanzelfsprekend misplaatst.

Dit is één van de redenen waarom het uiterst twijfelachtig is of in dit geval is voldaan aan de vereisten voor ontheffingverlening als bedoeld in art. 3.3 lid 4 van de Wet natuurbescherming (Wnb). Een andere reden is dat onvoldoende is aangetoond dat er geen andere bevredigende oplossing is.

De voorwaarden waaronder de vergunning zijn verleend zijn daarnaast veel te ruim omdat:

- het broedseizoen van de aalscholver in sommige jaren al in januari en februari begint; daarnaast kunnen uitgevlogen jongen nog enkele weken terugkomen naar het nest om gevoerd te worden. Met de onder voorwaarde 2 gestelde data is er dus een risico dat oudervogels met afhankelijke jongen geschoten worden;

- als ondersteunend afschot effectief blijkt, de termijn tot 1 april 2024 veel te lang is, en met name het aantal van maximaal tien aalscholvers per dag en een maximum van 25 per jaar veel te hoog; hiermee zou in potentie de hele kolonie van het Bargerveen kunnen worden uitgeroeid.

- de vermelding dat gedode aalscholvers voor handelsdoeleinden mogen worden gebruikt in strijd is met het handelsverbod in art. 3.2 lid 1 Wnb.¹

Wij vragen u met klem om deze ontheffing in te trekken.²

Met vriendelijke groet,

Fred Wouters
Directeur

¹ Art. 3.2 leden 2 en 3 zijn niet van toepassing op de aalscholver en u mag alleen ontheffing verlenen van art. 3.2 lid 6.

² Art. 5.4, lid 1, onder c Wnb geeft u daartoe de bevoegdheid.